

แนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี Guideline for Management of Industrial Factory in Pathum Thani Province

พินิจ แก้วเกษตรกรรม¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ ทองเล็ก²
PHINIT KEAWKASETKON¹, Asst. Prof. SAMRAN THONGLEK²

¹สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ Email: phinit.ke@northbkk.ac.th

²สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ Email: samran.th@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การอำนาจการหรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม จำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 352 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t – test , F – test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe’s Method)

ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีมีระดับการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการวางแผนมีความสำคัญอยู่ในระดับมากอันดับแรก รองลงมาคือด้านการอำนาจการหรือการสั่งการ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดองค์การ และการควบคุม ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี พบว่ากิจการที่มีประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการอำนาจการหรือการสั่งการ ด้านการจัดองค์การ และด้านการประสานงานแตกต่างกัน

คำหลัก: แนวทางการจัดการ, โรงงานอุตสาหกรรม

Abstract

This research was to study and compare guideline for management of industrial factory in Pathum Thani Province. In planning, organizing, commanding, coordination and controlling. The enterprises were segregated by product types, production types, business type, period of doing business and number of employees. The simple sampling was used to collect the sampling group of 380 simples. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Scheffte's method for post hoc test.

The result of the research was found that industrial entrepreneurs in Pathum Thani Province have overall management at a high level. When considering each aspect, it is found that planning is important at the first high level, followed by the commanding, Coordination, organizing and controlling respectively.

The comparison of the guideline for management of industrial factory in Pathum Thani Province found that businesses with different types of production processes nature of period of doing business and the number of employees were statistically significant difference at 0.05. When considering in each aspect, it was found that the commanding, organizing and coordination were significantly different.

Keywords: *guideline for management, Industrial Factory*

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้บริหารองค์กรทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ ที่จะต้องเผชิญกับสิ่งท้าทายต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่กิจการนั้นๆ ยังคงดำเนินอยู่ การวิเคราะห์เชิงวิชาการต่างๆ จึงถูกนำมาตัดแปลงและถ่ายทอดสู่การกระทำ หรือนำไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ การคิดและการกระทำเชิงกลยุทธ์ จึงมีความสำคัญสำหรับผู้บริหารที่มุ่งหวังความสำเร็จ และต้องการให้องค์กรอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าอยู่เสมอ ในการจัดการก็เพื่อมุ่งหวังให้สิ่งต่างๆ ที่บกพร่องได้รับการแก้ไขและพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดี และสามารถบ่งชี้หรือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จขององค์กรได้ การบริหารจึงต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ มีความคิดสร้างสรรค์ มองการณ์ไกลและการคาดการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ไม่ควรมุ่งพิจารณาความบกพร่องหรือต้องการปรับปรุงแก้ไขเพียงจุดใดจุดหนึ่งโดยเฉพาะ การประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงควรมองสิ่งต่างๆ ในมุมที่กว้างเพื่อมุ่งหวังในสิ่งที่ดีกว่า

ความเปลี่ยนแปลงในเชิงโลกาภิวัตน์ของสภาพเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานอุตสาหกรรม และยังมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารที่ นอกจากต้องศึกษาถึงปัจจัยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้ว ยังต้องมีการนำกระบวนการจัดการมาใช้ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย ซึ่งในการบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ไม่มีวิธีการหรือสูตรสำเร็จที่จะนำพาองค์กรใดๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ทั้งสิ้น นอกจากแนวทางการบริหารที่ผู้นำทุกคนควรศึกษาและนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ การจัดการเป็นการกำหนดทิศทางหรือเพื่อให้พนักงานทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การสรรบุคลากร การนำหรือสั่งการ และการควบคุมองค์กรหรือความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันซึ่งการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินงานนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรเพื่อจัดทำแผนงานดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการทำงานหรือการจัดการมีความสำคัญต่อองค์กรธุรกิจ เพราะทุกขั้นตอนมีผลต่อความสำเร็จที่จะทำให้เกิดผลกำไรและช่วยให้องค์กรธุรกิจสามารถดำเนินการต่อไปได้ นอกจากนี้กระบวนการจัดการยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องรู้จักนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากแต่ละองค์กรมีปัจจัยความสำเร็จที่แตกต่างกัน [3] ดังนั้นการจัดการจึงเป็นกิจกรรมอันยาวนานที่ต้องใช้ความพยายามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสิ่งที่ดีกว่าที่ผู้บริหารองค์กรต่างมุ่งหวัง รวมถึงการบริหารการผลิตเป็นการสร้าง การวิเคราะห์ การจัดการ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการควบคุมการผลิตภัณฑ์ขององค์กร เพื่อสนองความเป็นและความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็ต้องบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ การดำเนินงานตามกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง ถ้าผู้บริหารขาดความสนใจการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องตามกระบวนการแล้วผลเสียจะเกิดขึ้น

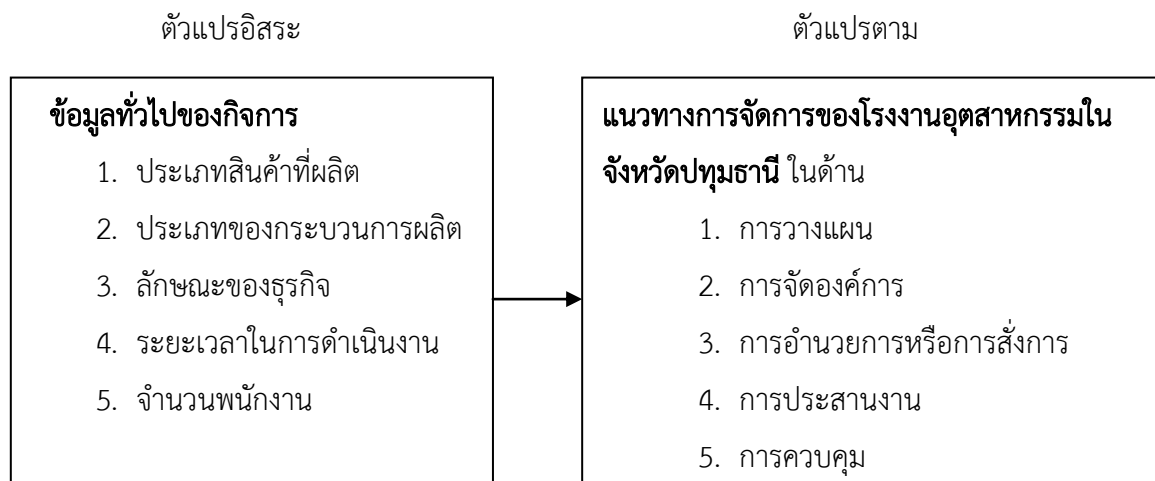
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการทราบถึงแนวทางการจัดการเพื่อนำข้อมูลในประยุกต์ใช้และปรับปรุงการบริหารจัดการองค์การให้สอดคล้องกับกิจการอุตสาหกรรม
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถตรงความต้องการของธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตรายใหม่ต่อไป

กรอบแนวคิด

สมมติฐานในการวิจัย

กิจการที่มีประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2,912 กิจการ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ [5] ได้จำนวน 352 กิจการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามแนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี โดยแบบสอบถามได้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของโรงงาน เป็นคำตอบแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ ระดับความสำคัญมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเข้าจัดเก็บและรอรับแบบสอบถามด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและรายด้าน แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามหลักการหาค่าพิสัยดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับสิ่งที่ต้องการวัด

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา α -Coefficient

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ t-test for independent samples

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีการของเซฟเฟ้ (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 352 กิจการ สรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทสินค้าที่ผลิต		
1.1 สินค้าอุปโภคบริโภค	159	45.17
1.2 สินค้าอุตสาหกรรม	193	54.83
รวม	352	100.00
2. ประเภทของกระบวนการผลิต		
2.1 แบบต่อเนื่อง	227	64.49
2.2 แบบไม่ต่อเนื่อง	125	35.51
รวม	352	100.00
3. ลักษณะของธุรกิจ		
3.1 เจ้าของคนเดียว	82	23.30
3.2 ห้างหุ้นส่วน	104	29.55
3.3 บริษัทจำกัด	166	47.15
รวม	352	100.00
4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน		
4.1 น้อยกว่า 10 ปี	61	17.33
4.2 10 - 20 ปี	158	44.89
4.3 มากกว่า 20 ปี	133	37.78
รวม	352	100.00

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. จำนวนพนักงาน		
5.1 น้อยกว่า 50 คน	154	43.75
5.2 50 คน ขึ้นไป	198	56.25
รวม	352	100.00

จากตาราง 1 พบว่า กิจการส่วนใหญ่ผลิตสินค้าประเภทอุตสาหกรรม จำนวน 193 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 54.83 และสินค้าประเภทอุปโภคบริโภค จำนวน 159 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.17 ประเภทของกระบวนการผลิตพบว่า ส่วนใหญ่มีกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง จำนวน 227 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 64.49 และแบบไม่ต่อเนื่อง จำนวน 125 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.51 ลักษณะของธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นบริษัท จำนวน 166 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 47.15 รองลงมาคือห้างหุ้นส่วน จำนวน 104 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 29.55 และเจ้าของคนเดียว จำนวน 82 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 23.30 ระยะเวลาในการดำเนินงาน พบว่า ส่วนใหญ่กิจการมีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 10 - 20 ปี จำนวน 158 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 44.89 รองลงมาคือมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 133 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 37.78 และน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 61 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 17.33 และจำนวนพนักงาน พบว่า ส่วนใหญ่กิจการมีจำนวนพนักงานในกิจการมากกว่า 50 คนขึ้นไป จำนวน 198 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 56.25 และน้อยกว่า 50 คน จำนวน 154 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 43.75

2. การศึกษาระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การอำนวยการหรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม สรุปผลได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของการจัดการ

การจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการวางแผน	4.43	0.775	มาก
2. ด้านการจัดองค์การ	4.02	0.821	มาก
3. ด้านการอำนวยการหรือการสั่งการ	4.33	0.793	มาก
4. ด้านการประสานงาน	4.26	0.733	มาก
5. ด้านการควบคุม	3.92	0.873	มาก
รวม	4.19	0.799	มาก

จากตาราง 2 พบว่า กิจกรรมมีระดับการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการวางแผนมีความสำคัญอยู่ในระดับมากอันดับแรก ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ ($\bar{X} = 4.33$) ด้านการประสานงาน ($\bar{X} = 4.26$) ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 4.02$) และการควบคุม ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานสรุปผลได้ดังนี้

3.1 ประเภทสินค้าที่ผลิต พบว่า กิจกรรมที่มีประเภทสินค้าที่ผลิตต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ประเภทของกระบวนการผลิต พบว่า กิจกรรมที่มีกระบวนการผลิตต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 ลักษณะของธุรกิจ พบว่า กิจกรรมที่มีลักษณะของธุรกิจต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ และด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกิจการที่เป็นบริษัทให้ความสำคัญมากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินงาน พบว่า กิจกรรมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.5 จำนวนพนักงาน พบว่า กิจกรรมที่มีจำนวนพนักงานต่างกันมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดองค์การ และด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกิจการที่มีพนักงาน 50 คนขึ้นไปให้ความสำคัญมากกว่ากิจการที่มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ผลิตสินค้าประเภทอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.83 มีกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.49 ธุรกิจส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นบริษัท คิดเป็นร้อยละ 47.15 ระยะเวลาในการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.89 และกิจการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในกิจการมากกว่า 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.25

2. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการวางแผน การจัดการ การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม พบว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีมีระดับการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการวางแผนมีความสำคัญอยู่ในระดับมากอันดับแรก รองลงมาคือด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดการจัดการ และการควบคุม ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน พบว่ากิจการที่มีประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ ด้านการจัดการจัดการ และด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการวางแผน การจัดการ การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม พบว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีมีระดับการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการวางแผนมีความสำคัญอยู่ในระดับมากอันดับแรก รองลงมาคือด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดการจัดการ และการควบคุม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวทำให้กิจการมีเป้าหมาย ทิศทางการทำงานเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย มีการประชุมวางแผนงานทำให้งานไม่ซับซ้อนและขัดแย้งกัน มีการจัดวางสายการบังคับบัญชาที่มีการยืดหยุ่น สามารถทำงานร่วมกันได้ดี พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน สามารถสร้างแรงจูงใจ ทำให้ปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการทำงานระหว่างหน่วยงานและสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนัทธยา ภูแย้มไสย [2] การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในเขตจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เช่น องค์กรมีการปรับปรุงแผนกำลังบุคคลหรือการวางแผนครั้งต่อไปให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และดวงทอง แซ่ลี [1] ได้ทำการศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อจัดการระบบการทำงานของบริษัท XXX จำกัด ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อศึกษาถึงสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เป็นสาเหตุของการทำงานความล่าช้าและการทำงานผิดพลาดเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อลดความล่าช้าในการผลิตและความผิดพลาดในการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของงานให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานตามยุทธศาสตร์ของบริษัท โดยจากการศึกษาพบว่าสาเหตุของปัญหากระบวนการทำงานที่ยังขาดประสิทธิภาพ กระบวนการทำงานที่ซ้ำซ้อน พนักงาน

ไม่ทราบถึงขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน ใช้กลยุทธ์การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการเสนอแนะนำวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต ประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน พบว่ากิจการที่มีประเภทของกระบวนการผลิต ลักษณะของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานมีระดับการจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ ด้านการจัดองค์กร และด้านการประสานงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงสร้างองค์กรที่มีการแบ่งแยกเป็นแผนกไว้ชัดเจนมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการ การที่พนักงานส่วนมากให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามนโยบาย กฎระเบียบ และขั้นตอนการทำงานอย่างเคร่งครัดทำให้การอำนวยความสะดวกและการมีประสิทธิภาพ แต่ละหน่วยงานมีความเข้าใจในการประสานงานและทำงานร่วมกันเป็นทีมได้เป็นอย่างดี ทำให้การบริหารจัดการองค์การทำได้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ ม่วงน้ำเงิน [4] ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงกลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ผลการวิจัยพบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบพบว่ากิจการที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านการจัดองค์กรและด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านการจัดองค์กร ด้านการควบคุม และด้านแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการจัดการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานีได้ทราบถึงความสำคัญในการจัดการของกิจการตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงาน การแบ่งสายงานตามลำดับหน้าที่ของการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ความสะดวกในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและระหว่างกระบวนการตามหน้าที่งาน ไปจนถึงขั้นตอนการควบคุมการทำงานให้ได้ผลผลิตตามแผนที่ได้วางไว้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าการจัดการให้ความสำคัญในทุกขั้นตอนเพื่อความสำเร็จงาน ตลอดจนเป็นการเพิ่มโอกาสในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นกิจการจึงควรมีการกำหนดแผนให้มีความยืดหยุ่นเพื่อการปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาปัจจัยด้านบุคลากรให้มีศักยภาพที่พร้อมต่อการขับเคลื่อนองค์การให้ก้าวหน้าได้ทันต่อการแข่งขันของตลาดโลกต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของพนักงานที่ส่งผลต่อการจัดการเพื่อกิจการจะสามารถวางกลยุทธ์จัดการระบบการทำงานให้คล่องค้ำกับนโยบายกิจการและสามารถเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดีผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สนับสนุนผลงานวิจัยและให้ทุนสนับสนุนการทำผลงานวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณสถานประกอบการทุกกิจการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดจนทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจทำงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดีผู้วิจัยขอขอบ พระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] ดวงทอง แซ่ลี, "การศึกษากิจการเชิงกลยุทธ์เพื่อจัดการระบบการทำงานของบริษัท XXX จำกัด," บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2550.
- [2] นันทยา ภูแย้มไสย, "การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในเขตจังหวัดขอนแก่น," บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- [3] พิบูล ทีปะपाल, "การจัดการเชิงกลยุทธ์," กรุงเทพฯ, อมรการพิมพ์, 2551.
- [4] สุรชาติ ม่วงน้ำเงิน, "พฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงกลยุทธ์ในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น," ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาระบบทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550.
- [5] Yamane, Taro, "Statistics: An Introductory Analysis," Third edition, New York, Harper and Row Publication, 1973.